

Hluboká n/vs. 26. září 1928

Vážení pane kolego,

Pošil jsem mne vařovanému exempláři Vašich studií z vývojové psychologie, ráčej přijmete mě poděkování s přáním všeho zlatu započatému dílu. To to mne zajímá tím více, že snamena splny rozchod s mechanistickou psychologií, a že, třeba i neumožla se úplně orientovat podle biologie hledí jen k četnosti, jěšto duševní stránka života má své zvláštnosti, přece jen s ní má společné dynamické hledisko: tvoření struktur. Konkrétních věcí výřkumí o tvoření znakových představ podle výjmu je mi zvláště významným to, že představa je přesnější, bylo-li vnímání prováděno pohybovým napodobením obrazu. Vnímání není jen pasivní, nýbrž aktivní, sensomotorický výkon, kterým právě se představa tvoří. Významný je mi též nářez, že poznali obraz, který se nedovedli náležitě představit, tak že jej před rokem nedovedli správně reprodukovat, že tedy představa nestouží k poznání předmětů. To je asi tak, jako že si nedovedeme dobře představit podobu starého známého, kterého jsme dávno neviděli, ale přece jej hned na pohled poznáme. Konkrétně v něm myslí, myslím, jeden znak, jehož představy sebe přesnější nikdy nemají, totiž znak skutečnosti, realnosti, kdežto představy jsou vždy jen ideální.

prátelekým pozdravem a přáním
všeho zlatu

J. Mareš